Skattefrågor

Testamentariskt förordnande

En person erhåller genom testamente rätt att under sin livstid åtnjuta en tredjedel av avkastningen av en hyresfastighet. Skall vederbörande anses såsom ägare av motsvarande del av fastigheten och beskattas i enlighet därmed? Skulle det innebära någon skillnad om personen fått sagda rätt genom gåva?

Svar: Enligt 13 § 1 mom. KL åligger skattskyldighet till fastighetsskatt ägaren av fastigheten och såsom ägare anses bl. a. den som "utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande". I avseende å skattskyldighet till inkomstskatt gäller motsvarande (64 § 1 mom. KL).

Anledningen till att skattskyldigheten knutits till ägaren av fastighet är att fastighetsskatten kan uttagas ur fastigheten, varvid skatten utgår med förmånsrätt. Från huvudregeln, att skattskyldigheten åvilar ägaren, ha vissa avvikelser skett, vilka enligt förarbetena (prop. nr 191/1929, sid. 430) "dock äro snarare skenbara än verkliga undantag". I förarbetena anfördes vidare följande: "Beträffande egendom, vilken innehaves såsom fideikomiss eller eljest på grund av testamentariskt förordnande, är sålunda innehavaren närmast att anse såsom ägare och bör därför även bliva skattskyldig". Såsom Eberstein framhåller (Om skatt till stat och kommun, sid. 763) kunna ifråga om testamentarisk besittningsrätt två olika situationer tänkas. Äganderätten till fastigheten kan redan vid testators död ha övergått till en person samtidigt som besittningsrätten tillkommer annan. Testamentet kan emellertid ha den innebörden, att äganderätten under nyttjanderättshavarens livstid är svävande d. v. s. äganderättsövergången blir definitiv först vid nyttjanderättshavarens död. Någon åtskillnad mellan dessa två fall göres emellertid icke i angivna lagrum. Om två personer genom testamentariskt förordnande erhålla besittningsrätten till en fastighet kunna de i skattehänseende anses in-

---

honom till last. Erkännandet styrkes av omständigheterna.

von Zweigbergk har erkänt vad åklagaren lagt honom till last. Erkännandet styrkes av omständigheterna. De belopp, som skola läggas till grund för bestämmande av böter beträffande von Zweigbergk enligt skattestrafflagen, utgöra 4.822 kronor 40 öre för år 1951 och 5.200 kronor för år 1952.

Rådhusrätten dömer de tilltalade, von Zweigbergk för vårdslös deklaration att till Kronan böta för den år 1951 avgivna deklarationen tiotusen kronor och för den år 1952 avgivna deklarationen elvatusen kronor samt Båge jämligt 33 och 142 §§ taxeringsförordningen samt 4 kap. 1 och 2 §§ strafflagen för underlåtenhet att avlämna inkomstuppgifter att till Kronan böta etthundra kronor.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:22:34

neha fastigheten med samäganderätt. Någon ändring i beskattningsavseende skulle icke följa i det sist angivna fallet om en av de två personerna vore ägare till fastigheten.

Den frågan inställer sig om rätt till avkastningen är att jämställa med besittningsrätt. Någon skillnad synes knappast kunna upprätthållas i beskattningshänseende mellan dessa rättigheter, även om besittningsrätt torde vara ett vidare begrepp. Till stöd för denna uppfattning kan åberopas intresseprincipen, som uppbär fastighetsskattens konstruktion.

Det anförda leder till att den skattskyldige bör redovisa en tredjedel av fastighetsinkomsten och därvid åtnjuta värdeminskningsavdrag och procentavdrag.

Motsvarande gäller dock icke om den skattskyldige erhållit rätten till avkastning genom gåva. Sålunda har regeringsrätten icke medgivit föräldrar dylika avdrag beträffande fastighet, som de skänkt sina barn men till vilken de förbehållit sig nyttjanderätten.

Förvärv genom brottslig handling

En kontorist ändrar firmans utgående postförskott på så sätt att han blir mottagare av pengarna. Han dömes till visst straff, men firman framställer icke något yrkade om skadestånd. Skall kontoristen beskattas för vad han orättmätigt erhållit?

Svar: Inkomst av olaglig verksamhet har i vissa fall tagits till beskattning. Så har exempelvis skett beträffande svartabörshajar. I sistnämnda och liknande fall kan "affären" sägas vara ett led i vederbörandes rörelse. Att handlingen är brottslig medför vid det skatterättsliga bedömandet icke att transaktionen är att anse såsom en nullitet.

Stöld däremot kan icke sägas ingå i sådan verksamhet, som är underkastad skatteplikt. Det förmögenhetsbrott, som angives i den framställda frågan, kan ej heller anses ingå i någon skattepliktig verksamhet. Vad kontoristen, visserligen på grund av sin tjänst, kunnat förskaffa sig genom brottsligt förfarande, kan icke anses utgöra skattepliktig intäkt av tjänst.

Taxeringshumor

Skattefritt

En deklarant hade i sin deklaration gjort avdrag för "Maltdrycker 2.000 kr".

Efter förfrågan vad detta avdrag avsåg, svarade han: "På buteljen står ju Skattefritt".

Fastighetsbesvär 1952

Såsom skäl få vi vördsamt anföra, att byggnaderna, frånsett ett skjul, äro i mycket dåligt skick, vilket lätt kan konstateras vid ett besök. Husen äro mycket gamla och äro byggda av trä på enklast tänkbara vis, delvis helt i avsaknad av väggar.

Fastighetsbesvär

Med stöd av det anförda får jag yrka, att taxeringen höjes högst 5.000 kronor på grund av det sämre penningvärdet, i vilket senare jag ej har någon del.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:22:34